

דברי הכפר

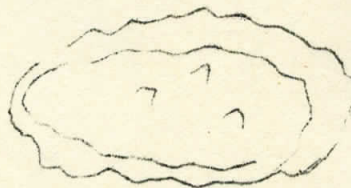

הגשם היה יורד ומפיק ריה ניחוח
מן האדמה.

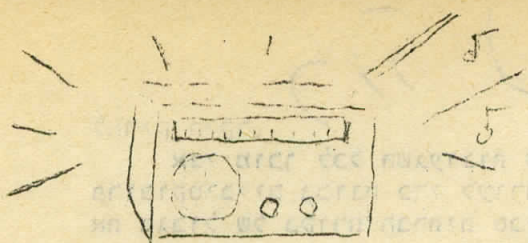
רק דברים מעטים יש בהם מזיגה
כל כך נפלאה של עצבות ואושר
כפי שיש בריח אדמת כפר בגשם.

ובוף העמק נעשה מטושטש, כבולוס.

כנים שדה

עלון מספר 800
7 בינואר 1983
כב' בטבת תשמ"ג
כפר הנישא

2

מה נשמע

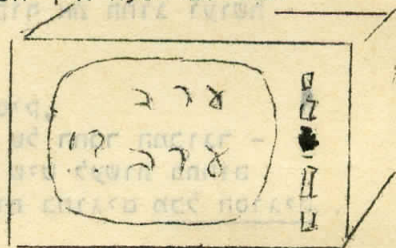
גשם, ברד, ערפל, שלוליות וקור עז - זה מה שנשמע אצלנו השבוע! בשבת ציפינו שאולי הפעם יירד שלג גם בכפר הנטיא - אך הצטרנו להסתפק בנוף המושלג מסביבנו, בהרי הגולן, בהרמון ומעל ראש פינה.

ילדנו הופיעו ב"מבט" בטלוויזיה וגם החפרסמו בכמה עיתוני בוקר - צוהלים ונהנים בשלג של צפת. תמיד צריך לדעת להיות במקום הנכון בזמן הנכון!

מיים רכים זורמים בוואדי בדרך לראש פינה - אבל לפי שעה אין חשש שיעלו מעל לגלגלי המכוניות.

שולמית פ' ואמיר נ' בילו שבועיים בשפיים בקורס, (מטעם התק"מ) להפעלת זווידאו. כנראה הפעם אנחנו מפגרים בניצול כליתקשורת זה, בהרבה קיבוצים הדבר נהפך לחלק מחילי היום-יום. נשמח לשמוע ולקרוא (רמז) על חוויות הקורס בהקדם.

ג'ויס מספרת שהודות להודעה שהופיעה ב"דבר הכפר" לפי מספר יבועות, לפני מספר שבועות, יש לדינה בהולנד מספר אורחים בקרוב. התקשרו איתה צביה פוטש ואסנת ודרור (כולם בחו"ל) וקבעו תאריך ביקור.

הפתעה נעימה צפתה לנו ביום ב' בערב, כאשר ציורים בסגנון לא מוכר הופיעו על קירות ח"א. אלה הם פרי מחוללו של הנרי בן-יהודה, שזו לו התערוכה הבכורה. כל הכבוד לאמן הטרי ובהצלחה להמשיך עבודה פורייה.

ואשר לשינויים בהגשת האוכל, היה די מבדח בבוקר הראשון לראות חברים מסתובבים מגש ביד בחיפוש אחר הטוסט, הדייסה, הבלן, והיוזקות. אך לאט, לאט מתרגלים. ואין ספק שהתור מחקצר וכמעט נעלם, גם נעלמוטקפות המיים מהתקרה (אין כבר קיטור) ופשוט הענוג להזיז את העגלות ולנקות כמו שצריך. מבטיחים לנו הפחעות ושינויים נוספים - אז המשיכו לעקוב אחרי המתרחש בעיניים פקוחות.

תודה למי שיזם להדפיס ולחלק את פנקסי הטלפונים הפנימיים הקטנים. שמעתי בקשה מפיו כמה בעלי משקלים שבמהדורה הבאה, יחשבו עליהם - ויגדילו קצת את האותיות והמספרים.

גבי חזר מבית חולים ומחלים בבית.

ואחרון, טחרון חביב, ברכות לחיי אזרחות מתוקים לרמי גולן, שהשתחרר סופית מצה"ל השבוע.

שבת שלום - חמה,

אלזה.

למדיק היקר,
אני מוכן לכל השגעונות שלך - אפילו מוכן לי שבחלק אתה כותב דברים פרובוקטיביים בכונה כדי לעורר הגובות - אך נדמה לי שלעיתים אתה עובר את הגבול של בקורת חברתית סבירה.

אני מתיחס להערותיך השליליות - ככל הזדמנות - לגבי החוג למודעות. אני אחד החברים שמשתתף באופן קבוע בחוג זה ואני דורש שתהיינה לי אותן הזכויות שיש לכל חבר להשתתף בחוג כל-שהוא בלי לקבל ממך בקורת מתמדת והערות של לעג.

אני מוחה נגד המנהג שלך לתקוף, בלי סוף, פעילות של חברים שלא מוצא חן בעיניך! לגבי החוג למודעות, בעיניי זה מוצא חן - אני נהנה מהחוג ולומד ממנו, ואם אני כבר מוכרח לקבל בקורת ממי שהוא שאף פעם לא השתתף בו - אז לפחות תגביל את מתן הביקורת לפעם בשנה, ולא כל שבועיים, שלושה.

אני בטוח, אריק, שאם היית משתתף באופן קבוע בחוג ליהדות (כפי שפעם השתתפת), היית נורא נפגע אילו מישהוא היה ממשיך לתקוף את החוג ועושה ממנו נדשא ללעג.

ובכן, אני בהחלט נפגע מהערותיך, ואבקש ממך להפסיק, עוד הערה אחת: כידוע לך, אני מאד מתעניין בנושא של החבר המבוגר - ומנסה לפעול כדי להתכונן לעתיד. אחד הדברים החשובים שיש לעשות בתחום זה הוא, לעודד את החברים להיות פעילים - כולל השתתפות בחוגים מכל הסוגים.

אני רוצה שתהיה אפשרות לכל חבר - ובמיוחד לחבר המבוגר - להשתתף בחוגים בלי לחשוש מזה שהוא יצטרך לעמוד נגד ההתקפות הבלתי פוסקות שלך.

זה באמת נמאס לי.

גרשי.

השתתפות

אנו פותחים בזאת את ההרשמה לשנת הלימודים הבאה - תשמ"ד; ספט' 8 עד יולי 8.
כל חבר, בן וכו'... החושב על לימודים (מכל סוג שהוא) מוזמן לרשום על "טופס לימודים" שנמצא במזכירות הטכנית את הפרטים הבאים (לשים בתא דואר של ג'ויס אב):

1. שם (זה כמוכן חשוב מאד)
2. סוג הלימוד (לימודים קצרים או לימודים ארוכים).
3. משך הלימודים (האם זה קורס לעונה אחת או יותר)
4. מקום הלימוד.

"לימודים ארוכים" נחשבים: כל סוג של לימודים הנמשכים יותר מ-2 ימים בשבוע במשך תקופה של יותר מ-3 חודשים.
לדוגמא: יום בשבוע בתל חי - לימודים קצרים.
4 חדשים אולפן עקיבא - לימודים ארוכים.
3 שנים באוניברסיטה - תנחש (!?)

ההרשמה תסגר בסוף חודש פברואר - 1. השתלמויות.

שלום חברים,

אני מתחילה לשאול את עצמי האם הכותרת "מכתב ממרחקים" היא אמנם כל כך מדויקת, זהו אמנם מכתב, אבל האם הוא בא כל כך ממרחקים? יום יום, כמעט, אני מקבלת צלצול טלפון מחבר או בן של כפר הנשיא אשר **מגיע** בדיוק הבוקר, או הלילה או אחמול בערב וכך מקבלים דרישות שלום חיה מהמשק. פעם ביום אנו מאזינים לרשת ב' של קול ישראל ומתעדכנים לגבי הנעשה בארץ. (זאת כמובן בשעות שהרוסים אינם משבשים את השידורים שלנו), וכך נראה שאולי הבית אינו רחוק כל כך.

כמה פעמים בזמן האחרון יצא לנו להרהר על יחסנו למתנדבים ו/או אולפניסטים הבאים אלינו למשק. אמנם, כאשר אנחנו בבית, תמיד יש לנו מאמצים מקרב האוכלוסיה הזמנית, אולם תמיד נשאר הציבור בכללו של "זמניים" בבחינת גוש אחד אנונימי ואף פעם אנחנו לא מתעכבים לחשוב קצת יותר על רקעם, אישיותם וסיפורם האישי של כל אחד ואחד מהם.

לפתע מצאתי את עצמי עומדת על הקרקע המוצקה ממנה מגיעים הזמניים האלה אלינו. היתה תקופה, בראשית השליחות שלנו, לפני שהתחלתי לעבוד בשגרירות, שהייתי מבלה מפעם לפעם בוקר במשרד הנציגות הקיבוץ ומראינת את המתנדבים העומדים להשלח לארץ. הצעירים האלו כבר עברו את השלב של הרישום, מלאו טפסים, עברו בדיקה רפואית, הביאו שני מכתבי המלצה, חזו בתוכנית אור קולית בת 20 דקות עד חצי שעה, המתארת להם את הקיבוץ של שנות השמונים בצבעים טבעיים ככל האפשר ("תדעו לכם שהעבודה הקשה, שהקיבוצניקים כבר עיפים מזרם המתנדבים העובר עליהם ולכן אינו תמיד מאיר פנים וכו' וכו'") ואז מגיע השלב של הראיון, הוא נמשך בערך 10 דקות כאשר בזמן קצר זה, אתה מנסה לעמוד על טיבו של המועמד להתנדבות היושב מולך ולענות לעצמך על השאלה: האם הייתי רוצה לראות אותו בקיבוץ שלי? האם הוא "מספיק טוב" כדי לאכול בחדר האוכל שלי, לבלות איתי ליד בריכת השחיה, לעבוד איתי בחדר האוכל או בכל עבודה אחרת, אז הוא עובר את ה"מבחן".

(קרה לי פעם אחת, שלאחר שאשרתי שני מתנדבים, התעוררו אצלי ספקות לגבי התאמתם, במשך שבועות התקשרתי אל המשרד מדי פעם לוודא שלא הגיעו הדיים שליליים מהארץ על הבחורים האלו). אבל בדרך כלל, מצאתי את הרעיון מעניין ולעיתים קרובות קצר מדי.

היו שם סטודנטים למקצועות שונים, היתה רקדנית מלהקת "חופשה על הקרח", היו מורים, היתה מגישה במסעדת "מקדונלד" (מי שראה פעם כאיזה קצב הם עובדים, ודאי יאשר כל אחד מהם לעבודה בחדר האוכל בשעות העומס של יום שישי בערב כאשר אין קבלת שבת...). וכך היתה לי הזדמנות להכיר את המתנדבים האלה ולו רק כפרטים ולא כקבוצה חסרת פרצוף.

אחר כך באו ההפתעות הקטנות שלנו. בבית הספר אומר המורה לשרית או ליוחאי: מאיזה קיבוץ אתה? ולתשובה: מכפר הנשיא, הוא מספר שהוא היה מתנדב בכפר הנשיא או שאחותו היתה באולפן בכפר הנשיא והסיפור הזה חוזר על עצמו כבר כמה פעמים. הגננת שהיתה לתאומות לפני שנה, וגם הגננת של השנה, שתיהן היו (כל אחת לחוד) מתנדבות בכפר הנשיא, ואחיה של אחת מהן היה אצלנו באולפן. אחמול הלכנו לרופאה במרפאת חוץ של אחד מבתי החולים החשובים של לונדון והנה מסתבר שגם היא היתה מתנדבת בכפר הנשיא, ואתה מודה לאל שכולם נהנו משהותם במשק כי עתה, בהיותנו תלויים בחסדיהם הטובים, טוב לדעת שיש לנו אשראי אצלם.

מסקנה; חבר, חברה וכל תושב כפר הנשיא: האר פניך למתנדב! לעולם אינך יודע מתי תזדקק לו....

מתגעגעים אליכם,

תמר ושאר הוולפנים.

2,198

2,999

3,990

דבר מוזר קרה לי בדרך למתפרת הילדים. נתקלתי במרכזת המתפרה בחדר האוכל, ממלאת כלי ריכה ומשפשת מלחיות, בלית ברירה ישבת לידה, עפרון ביד, רק הסכימה להתראיין אחרי שהבטחתי לה שלא אקפת את שאר עובדות המתפרה.

"יש רוח צוות טובה מאד אצלנו, ואנחנו באמת עושות את הכל ביחד. העבודה בקונפקציה יכולה להיות משעממת מאד, לכן אני מנסה לגוון ולתת לכל חברה הזדמנות לעסוק גם בשרטוט וגזירה. רק את ה-Lay-out (הנחת דוגמא על הבד) אני עושה בעצמי. כי טעות של כמה מ"מ, יכולה לבזבז המון בד, כשמדובר ב-100 שכבות בד! בו זמנית! פעם בשנה אנחנו יוצאות לתצוגת אפנה או לסבוב בחניות - סתם להתרענן."

בתחילת כל שנה מעבדים תכנית הכוללת 3,000 זוגות תחתונים בכל הגדלים, "ג'ינס", מכנסיים, שמלות, סרפנים, חולצות, פיג'מות, כותניות, לילה, חליפות... אין כמעט בגד לילדים שלא נתפר בצרף הוא ליד הפועטון.

תפירה לפי הזמנה יש רק בשתי הסוגיות הבאות: בנות מצווה ואחיותהן; או בנות עם "פיגורה" יוצאת דופן, לאלה תופרים לפי מידה.

איריין תופרת כמעט ומאז ימי הבראשית של המשק, ובתפירה לילדים עוסקת כ-20 שנה! "הצריך כמו בית שני בשבילי, שם אני מרגישה בנוח. אני מנסה שיהיה שם בית, חם ונעים. לפני שנה שפצו את המקום - צבעו, הורידו קיר פנימי ותקנו מערכת חשמל. כדאי לחברים לבוא לבקר. אני מבטיחה שיקבלו גם כוס תה אנגלי."

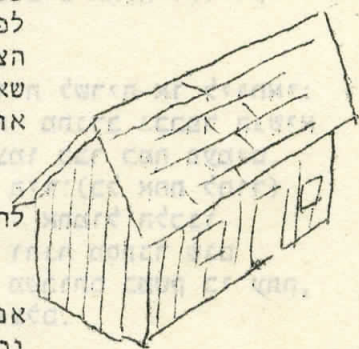
כשהגעתי סוף סוף לצרף, הציעו לי קפה דווקא, אבל הרגשתי מיד את ההרגשה הביתית. "הירוקה" בעובדות היא דיאן, והיא מעידה על עצמה שנכנסה לעבודה, בחששות כבדים, לתקופת ניסיון של שלושה חודשים. היה זה לפני חמש שנים. ומלבד הקורס שעברה ב"רנפין" היא לא יצאה משם מאז. "בנעורי למדתי לתפור ביד אצל חייט, אבל לא ידעתי כלום. איריין מורה מצוענת!"

גם ריכה, שנכנסה למתפרה לפני 7 שנים, אחרי חצי יובל בחינוך, מעידה על הכשרון הטבעי של איריין להדריך וללמד. "מאז שאני צעירה רציתי ללמד תפירה, ואיריין הציעה ללמד אותי, גם לה המון סבלנות, והיא מסבירה ברור."

חנה מסכימה איתה בהחלט. (היא אי אפשר לקרא לה "סבתא פרנק" כשהינכם הכחולות מבריקות בשוכבות נעורים!) "כשהגעתי לקבוץ לפני 18 שנה, חתה לי כבר עבודה של "גמור" - בגד. כשאיריין הציעה לי ללמד אותי תפירה במכונה חשמלית, נרתעתי, לא חשבתי שאוכל להסתדר עם מפלצת כזאת, אבל איריין התעקשה והצלחה ללמד אותי."

אחרונה חביבה בצוות היא לוספה, שעבדה בעבר ומצפים לחזרתה בעתיד הלא רחוק.

גומרים לשתות ופורשים לפני דוגצאות של התוצרת, "מרקס אנד ספנטר" - אני אומרת לכם! החל מחליפות טריינג מיקרוסקופיות וכלה בכותנות לילה שנראות לי בדיוק מתאימות לפיגורה שלי. ובתווך של שמלות בשלל צבעים וסגנונות, חולצות טריקו....

אוהו! כמעט שכחתי! יש חידוש גם כאן, אמנם מיד שניה, אבל במצב טוב ושמו "היבסוט" או כפי שאיירין מכנה אותו "אפרטוט". זו מכונה לתפירת טרי קו. היא משפרת טיב והספק של כל תוצרת הטריקו (במיוחד אלפי התחתונים המפורסמים). ומאפשרת תפירת דוגמאות שלא יכלו להתמודד איתן קודם.

ומה לעתיד? למרות הכל, חולמות גם כאן על בנין מרכזי לענף ההלבשה, עם חדר גזירה לחוד, וחדרי תפירה לכל כמה תופרות - עד אז אין אפילו מקום לרכרה צעירה, שתלמד יסודות בבית ותצא לקורס, כדי לתפור לדור ההמשך.

סכום ביניים.

כשיצאתי לסבוב ראשון במתפרות לא ידעתי מה אפגש, שמעתי שמועות של רגשי קפוח על חוסר שביעות רצון, ...

אגיד אך זאת, הרוצה לראות קבוצת חברות מרוצות מעבודתן, ומוצאות בה מקור של ספוק וגאווה, יילך נא אל המתפרות שלנו. הלוואי על כל בנות ישראל!

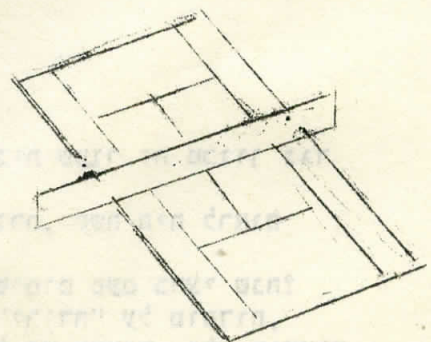
אננה.

היתה לנו שנה טובה בפעילות טנים. למדו מתחילים, רובם מבוגרים, בערך, 40 חברים. 12 ילדים צעירים למדו במרכז בקרית שמונה כתנאים לא קלים.

השתתפנו בליגה ג' מהוז הצפון, עם התוצאות הבאות:

42	ימק"א נצרת
36	אשדות יעקב
34	כפר הנשיא
33	שמיר
29	דן

עומדת לפנינו האפשרות להשתתף שוב בליגה ג' של איגוד הטנים וגם בליגה האזורית.

כשבת הקרובה, (אם הגשם לא יפריע) יתקיים משחק נגד מנרה ובעוד שבועיים נגד כפר בלום.

הקיר לאימון היה בשימוש בסוף החורף והיה יעיל. לקראת האביב מתכוונים לפתוח עוד 4 - 3 כיתות לימוד.

מרכז הפועל ישלח מדריך לאזור באביב בעיקר להדרכת צעירים. המשק שיזכה לשכן אותו עם משפחתו פשוט יקבל הרכה יותר שיעורים לכל הגילים. אני מבקש מהורים לעודד ילדיהם להתחיל את המשחק, הספורט מתאים לכל הגילים ולכל רמה. בקשר לקניית ציוד, כדאי להתייעץ קודם לפני הקניה.

להתראות במגרש

בנינו לבין 7 38 111 000

גיליון מס' 800

עלון זה נושא עליו מלבד התאריך ושם קיבוצנו, מספר 800. שמונה מאות גיליונות עלון הגיעו לידיכם בתדירות של אחד לשבוע. בדיקה קפדנית וודאי תראה שהיו תקלות שגרמו לאי הופעת "דברי" בשבוע זה או אחר, אבל מאז מלחמת ששת הימים הצליחו עורכים שונים להוציא עלון שמשקף את המתרחש בחברתנו על שכבותיה השונות בכל שבוע. אין הרבה קיבוצים שמוציאים עלון כל שבוע. ספק אם יש עוד קבוצה שמוציא גם דו-שבועון המשקף את מחשבותיהם של הדור הצעיר ושל המסרבים להזדקן. המאמץ הכרוך הוא ניכר והכל נעשה בלי הקצאת מי עבודה חוץ מהדפסה ושכפול. הכותבים, המעוררים, המגיהים, המדפיסים, המשכפלים, המסלכים (המשדכים) - רובם עושים בשעות הפנאי מתוך התנדבות ולא מעט טרחה ואהבה. מידת ההצלחה של עלון נמדדת באיזו מידה הוא נקרא, מחד ובאיזו מידה הוא משקף את המתרחש בקבוצה, מאידך. הרבה פעמים העורכים וכן הכותבים צמאים לתגובות ולא חשוב אם הן חיוביות או שליליות, מעודדות או מבקרות.

בזמן האחרון מתקרבת מכונת השכפול (הגסטטנר) שלנו לסף שביקה מוחלטת, ולכן בחודשים האחרונים היו הרבה דפים שלא ניתן היה לקרא אותם. מבטיחים לנו שעוד רגע ומכונת ה"אופ-סט" תגיע ותפתור את בעיתנו. עד אז אנחנו זקוקים לכמה מתנדבים שיעזרו להוציא עלון כל שבוע. ההתנדבות נחוצה בהדפסה, ובשכפול. (המכונה מסוגלת לעבד ביעילות רק במהירות איטית). מי שמוכן לעזור מתבקש לפנות לכותב מאמר זה.

על ביקורת ועלבונות

במקום אחר בגיליון זה מוחה גרשי על ביקורת לעגנית שפורסמה זה מכון נגד החוג למודעות. צר לי על העלבון שלא היה מכון אם כי גם בקריאה חוזרת, קשה היה לראות מה במיוחד גרם לכעסו ולעלבונו של גרשי. האם אפשר להקצות מנות בקורת מותרת: פעם בשנה או מקסימום פעם בחצי שנה? מאד יתכן שההומור שלי, אם הוא קיים בכלל, שמתבטא ב"ירידה" על מוסדות, מסיבות, אירועים ומאורעות, איננו לטעמם של רבים אבל יש פעמים, ולא מועטות כשהוא מביע את דעתו של אחרים שלא כותבים - כך אומרים לי.

אני מעיד על עצמי שמאז שאלצו אותי לכתוב חיבורים כל שבוע בבית ספר תיכון, אני כותב וצוחק כותב ובוכה, כותב ומבקר בלשון חדה. מה לעשות, כזה אני.

בסך הכל, ציינתי עובדה או מה שנראית לי כעובדה, אלי החברים העוסקים בחוג למודעות, לא מתקשרים. אולם זו החלטה מגבוה - אוי לאיש שיחליף מילים עם כותב "בנינו" - או אולי סתם מקרה. כאשר להשוואה בין השתתפות בחוג למודעות לבין השתתפות בחוג ליהדות או כל חוג אחר ברצוני להדגיש שכל עוד שלא יכתוב מישהו מאמר שמסביר שהשתתפותי או השתתפות אחרים בחוג מסוים, מהווה סכנה לציבור/לקבוצה/למדינה לא ארגיש את עצמי נפגע ובוודאי שלא נעלב.

אין זה אומר שלא אגיד - אני אוהב התמודדות! ולבסוף על עלבונות ועל נעלבים, קשה לשלוט: יש מי שיוצאים בפניו והוא מחייך ואומר "היורה (גשם) הגיע" ויש שאומרים לו "בוקר טוב" ברישול והוא נעלב. קשה לי לקבל שציבור של חברים אנטליגנטים (לא, אינני לועג) יהסס להצטרף לחוג כל שהוא מפני שאני או מי שהוא אחר יבקר אותו (את החוג).

מה המיוחד?

"שכנו כמה חברים, בניהם שני בני משק, וניסונו להסביר לעצמנו את המיוחד" שבכפר הנשיא. בדמיה היה לכולנו שנכשלנו במשימה והשד יודע מה יתפרסם על אודות קבוצתנו וחברתו. כמה אתה מודד "יחוד"? לא ברווחים, לא בענפים משגשים, לא בשיכונים יפים או גינות מטופחות, לא במנת המשכל של תושבי המקום, לא במספר הבנים שחזרו והפכו לחברים. אז במה היחוד? שני עלונים, רקע אנגלו-סקסי - חייבים לכלול יחד אנגלים וסקוטים (למה?) אמריקאים, אוסטרלים, ודרום אפריקאים ועוד אי אלה דוברי אנגלית - שמקנה סובלנות וסבלנות (יש מי שמגדיר זאת כמתירנות, כאדישות; כלא-איכפתיות)?

אין אף תשובה שקולעת, משל למה הדבר דומה? לאיש ואישה שאוהבים זה את זה ואין הסבר הגיוני מדוע. אין תועלת בפרוק הענין לגורמים - היא חתיכה ואינטליגנטית והוא מכוער בעל. Q. I של 5 - אז למה שתאהב אותו?

חברה קיבוצית זאת, שגרה כאן בגליל המזרחי מצליחה ויש לה ייחוד למרות שקשה להגדיר אותו.

ל. יש הגדרות והסברים משלי: * זה האוסף הגדול ביותר של משוגעים ו"מקרים" בכל מדינת ישראל (אל תעלבו - גם אני בתוכם).

* הצחק וההומור שחלקית עברו לבנים (מעט מאד/הרבה!?) מאפשרים חיי צוותא. * הנכונות לעזרה לדולת (ראו ב"דברי הכפר" בשבוע הבא תגובה: "לידיעת כותב "בנינו לבין עצמנו" עזרה לדולת כבר לא קיימת אצלנו, הסיבה: איציג זולת שהיה מתנדב במסורה במשך שבועיים מזמין איננו נמצא בכפר הנשיא, הוא מנהל בית בושת ברכת עמון).

חברים שברצונם לתרום למחקר "היחוד של כפר הנשיא" מתבקשים להרשם ברשימה שעל לוח המזכירות הטכנית.

שבת שלום,

אריק.

ביום שני, 10.1.83 עד 14.1.83 כולל, המתנדבים (סוף, סוף) יוצאים לטילול. חברים, חברות, בנות משק, בני משק, מתבקשים להענות לבקשות מהסדרן בגלל חוסר בידיים עובדות בקטיף אבוקדו.

כתודה מראש,

הסדרן.

נר זכרון

כט' טבת - דוריס לברט

"אם החבורה נמצאת"

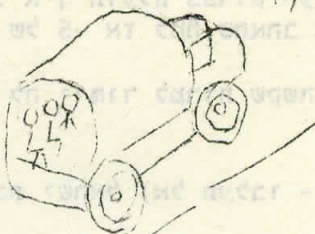
עלי כותרת

אין ספק שגולת הכותרת של השבוע היא עליתנו החוזרת לכותרות העיתונים ואף לחדשות של מבט.

בסך הכל, פשוט רצינו לראות שלג ולחזור הביתה במצב מופשר. מודה באשמה, הכל התחיל בגללי ובגלל האורטודנט כי לא היה מספיק מקום במשאית גם לכיתת שכולת. מירום וסיני הן כיתות גדולות ורבות רושם, המשאית לוקחת רק 50 ילד והודיעו לנו לקחת את השיבולים אחה"צ עם כיתת ארבל ולא עם יתר ילדי ביה"ס,

היות ואחא"צ היו אמורים לנסוע כשליש מילדי הכיתה לצלום אוטודנט. פתחתי במסע קדחתני למצוא סידור שנסע יחד עם כל ביה"ס. לא נלאה אותכם בפרטי הפרטים עד שמצאתי את נורית, המנהלת, עד שנמצא אוטו ואחר-כך שלא נמצא נהג, אך נסכם כי חסן מצא זמן להסיע את הילדים העודפים ברכבו. ומי אם לא חסן יודע היכן מוצאים שלג טוב ליד צפת. לדבריו גם לפני שנה ולפני שנתיים הסיע ילדים לשלג.

בבניסה לצפת, עוד לפני המשטרה, ארבה מכונית בערך בגודל של מכוניתו של חסן. בפננה לבירה שאלו נוסעי המכונית את חסן, מה מעשינו ולאיזה כיוון אנו נוסעים ומיד עקבו אחרינו עד לשדה השלג.

מיד כשקפצנו מהמשאית, כדי להשתטח על המשטח הלכן, קפצו מהמכונית הכולשת, גברים מספר מצוידים במצלמות, ומכונת הסרטה ועקבו אחרינו.

למרות שניסיתי להמלט מעין המצלמה, הרי שראיתי את עצמי חולפת לשניה על גבי המסך הקטן באותו הערב. למחרת הבחנתי בפרצופי (מטושטש קמעא) נבט מהעמוד הראשון של הג'רוסלם פוסט.

ב"דבר" (אותה התמונה בטיב לרוד יות") באמת נראה הכובע שלי מאה אחוז. מכאן היה לי ברור בחמונה ב"הארץ" שהכתם השחור ברקע הוא לא אחר מאשר אני עצמי.

ב"מבט" נאמר בנשימה אחת שילדי בית הספר מרום גליל שובתים עקב חוסר תקציב להסקה ואילו ילדי כפר הנשיא לוקחים פגרה מלימודים לבלות בשלג.

קרובים וידידים העוקבים אחרי המסך, שמחו לדעת שיורד שלג בכפר הנשיא ואלו אחרים לבטח מלמלו לעצמם: "קבוצניקים מסריחים".

בג'רוסלם פוסט הודיעו נכונה כי יצאנו לבלות בשלג בבירה, ואילו "הארץ" עבר כברת דרך גאוגרפית ומסר כי "ילדי כפר הנשיא משתעשעים בשלג בבירה". (אוי, הארץ הארץ, בין רגע פקע האמן שנתתי בעיתון שלי שתמיד סמכתי על יושרו, האמנתי בכתבותיו המדויקות ועיתונאיו לוחמי הצדק.) לא נותרה לי ברירה אלא לשלוח מאמר זה ל"כל סוטה" ולהגיע גם ל"מערעב" איכשהוא.

נ.ב. ואיך היה בעצם?

מה, לא צפיתם בטלויזיה?
אתם לא קוראים עיתונים?

מקור נכבד

האספה, מלבד היותה מוסד נכבד, לדו-שיח בין החברים ולהחלטות שבנפשנו הן. מספקות חומר רב למחשבות, דמיונות וכתבות.
קחו את האספה האחרונה למשל, שדנה קצת בדרך שונה לחלק את העוגה התקציבית. לא היו צעקות, לא בדיחות, לא עקיצות, סתם אספה מנומסת, מרדלימה כמעט...

רק מילים מספר שאמר שמואל ח. החיו פתאום את האוירה ואני זוכרת אפילו בהקשר למה.

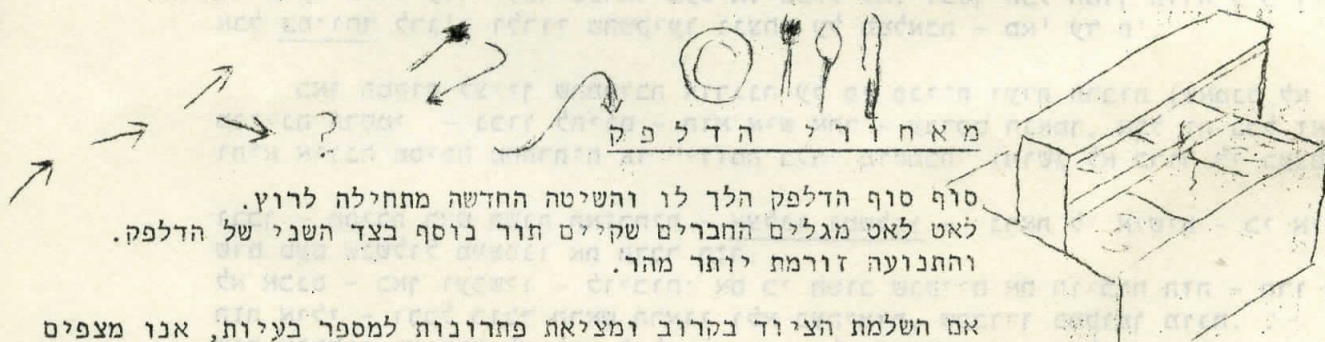
שמואל הזכיר כי בימים הראשונים של הקבוצ, אכלו החברים רק דג מלוח ולחם יבש. כאן לא הספיק לסיים את דבריו כי מלמול חרישי עבר בין כל קהל הנאספים והלך והתגבר ונמשך כדקותיים.

הבה ננסה לברר לעצמנו מה פשר המהומה שגרמו ממללם לחם יבש ודג מלוח לצבור באספה.

- חבר 1 : זה היה מזל אם היה לנו דג מלוח.
- חבר 2 : הלחם לא היה יבש, ג'ין אפתה כל יום לחם טרי במאפיה.
- חבר 3 : אבל את הדג המלוח של אז, אי אפשר למצוא היום יותר.
- חבר 4 : הוא שכח את הריבה עם הדבורים. כל יום אכלנו ריבה עם דבורים.
- חבר 5 : ואם לא היה דג מלוח ולחם יבש, תמיד היה לנו תה.
- חבר 6 : מה פתאום? שמעתי שהם אכלו עוף כל יום שישי.
- חבר 7 : כבר בהתחלה היה לחם עדר, לא מאמין שלא טעמו קצת צלעות מידי פעם.
- חבר 8 : בימי הצנע הם קבלו גם חמאה וחלבת שוקולד מארה"ב.
- חבר 9 : ואני חשבתי שבימים ההם רק אכלו חמץ.

לחיים ובתאבון

מילה.

סוף סוף הדלפק הלך לו והשיטה החדשה מתחילה לרוץ.
לאט לאט מגלים החברים שקיים תור נוסף בצד השני של הדלפק.
והתנועה זורמת יותר מהר.

אם השלמת הציוד בהרוב ומציאת פתרונות למספר בעיות, אנו מצפים ליעול ממשלי של מתן השרות לחברים.
אני כבר מרוצה מהשיטה החדשה.

ברצוני להודות להלן, ולמיכאל ד' על השבועות שהקדישו לתיכנון הפרויקט ובמיוחד תודה להלן על המסירות שהיא מגלה בשטח.
בתמיכתך אנו מצליחים ליצור סדר בתוך הבלגן שהיה יכול להיות - ונעים לשתף איתך פעולה, לבדוק אלטרנטיבות, לקבל החלטות, לבצע אותן.

השינוי עלה מעט כסף יחסית, והשיפור גדול, במיוחד מורגש בכך שחדר האוכל עכשו משמש לחדר אוכל בלבד, כשכל הפעולה של לקיחת האוכל מתבצעת באזור ההגשה.

אני ממשיך להזמין חברים לתת עצות ברוח טובה ולתמוך בנסיוננו ליעל את השרות.

יואב.

בזל

ימלי השואלין

14.1 שריטה וג'ו סינה
15.1 שרה ועזרא ניסים

ימלי הולדת

2.1 בוב הרט
9.1 אורי שובל
10.1 גרשי אפשטיין
11.1 כוכבה חצור
12.1 פרל בן-עטר
13.1 נירה סולומון
14.1 אסתר נצר
ג'רמי גרינברג
15.1 איתן נמלי

ליל

מחברות (עדיין, שם זמני)

השבוע התחיל בסימן החוויה שהעניקה לנו

מסיבת השנה האזרחית החדשה. (אגב: מסיבה = מי סבא

בא, מי שלא בא - לא בא, ככתוב, וזכה בערב חופשי

מן ההפקר).

ראיתם כמה אנשים נטלו חלק בלהגיש את המסיבה הנחמדה

הזו?

בלחציג, להנחות. לשיר, לנגן, לחשמל, למזוג...?

אז תדעו שהיו עוד יותר שנראו מעט-או בכלל לא. ובסך הכל המון תודה לכולם,

אבל במיוחד לרג' ולרזי שהשקיעו ונצחו-על המלאכה - מא' עד ת'.

כאן המקום לציין שהמסיבה אורגנה על פי פניית ועדת חרבות (שאמנם לא

מניינה הרשמי - נכון להיום - הוא איש אחד - עבדכם הנאמן, אבל זה בכל זאת).

והיא איננה מסיבה מחתרית או "יוזמה בלתי מוסמכת" (מושג לא ברור לי בעצם)

ובכן - מסיבת ראש השנה האזרחית - אצלנו ומשלנו - נראה לי אישית - כי אין

שום טעם שנשלול מעצמנו את הדבר הזה.

לא אכנס - כאן ועכשיו - לויכוח: אם כי חשוב שנקיים את הויכוח הזה - הדו שיח

הזה אולי - ובכל כובד הראש הראוי ולא בעקיצות, שכבודן במקומן מונח.

שנה אזרחית מאושרת לכולנו (ולמהדרים נאחל: "פתיחה נעימה לסדרה חדשה של

תאריכים בלתי חשובים בט"ו באב). וכעת, כרגיל: מה הלאה?

הערב קונצרט:

חמישיית זמרים יחד עם להקת חליליות "מור ל", הם כבר הופיעו במשק פעם,

תגיש קונצרט המבוסס רובו על שירים מאנגליה של המאה ה-16 המעובדים להרכב זה.

אין יצירות כבדות כמופע הזה - אם כי הוא איננו "בידור קל".

מי שכד"כ קצת חושש מקונצרטים, מותר לו לנסות, אם גם לחובבי המוסיקה הרצינית

שבתוכנו בהחלט לא צפויה אכזבה!

אגב, נציין שיגיע גם קהל מחוץ למשק, - מישוברים סמוכים. ככה זה ב"קפה קונצרטים"

אנחנו נוזמן לכאלה בישוברים אחרים כשיגיעו.

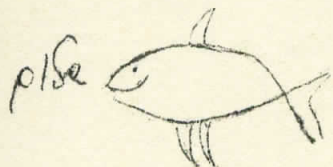
2./...

והתכנית?

הרי היא מפורטת בתכנית אותה אפשר לקבל החל מהבוקר ועד הקונצרט

(עיי'ן במודעה!)

ועכשיו רק בקשה אחת: מכסימום לא להכנס ולצאת באמצע הנגינה? יופי, כי זה יכול להפריע ולקלקל מאד. והקטעים בקונצרט הזה קצרים ואין בעיה של לחכות עד שיגמר קטע לפני שמתחילים לנוע באולם. זהו.

ומה בחודש הקרוב בלילות שבת:

14.1	עדיין לא ידוע
21.1	מסיבת סיום לענף המדגה.
28.1	מסיבת ט"ו בשבט
4.2	ערב ג'אז עם הרביעיה המקומית

שבת שלום (ולהזכירכם: מני פאר עזב את "שעה טובה"!

אודי.

ה א ס ה י ר ד נ ב א מ ת ב ס כ נ ה ?

כל הכבוד ליאיר שמזהיר אותנו מפני סכנת חיסול
הנחל הצנוע שזורם קרוב למשקנו. אבל האם נכונה
הטענה שהירדן בסכנה?

החברה להגנת הטבע ורשות שמורות הטבע, מדברות

על 13 ק"מ של תעלה שבתוכה יוזרמו כל מי הירדן

(בחורף או בקיץ - יש הבדל עצום) הם טוענים שכל זה

יתן לנו רק כאחוז אחד מכלל צריכת המדינה וכו' האם הנתונים האלו נכונים?

לפני כשנה קראתי מאמר בעיתון שהתייחס להכנסת חלק ממי הירדן לתוך בריכת

אגירה שתוקם בסביבות אלמגור כדי להזין תחנת כח שתופעל

בשעות שיא הביקוש בלבד.

אם זה נכון, אז קל להבין שהתחנה תספק רק אחוז אחד מכלל

צריכת החשמל השנתית של המדינה. כהשוואה יש לציין שהתחנה

שתחנת הכח המיועדת בקצה "תעלת הימים" תופעל אף היא רק בשעות

ביקוש גבוה, לכן היא תספק כשמונה אחוז מצריכת החשמל השנתית

שלנו למרות שבשעות הפעלתה עשוי ההספק שלו להגיע עד אפילו,

עשרים אחוז מהעומס הארצי.

לפני שנצא להפעיל לחץ ציבורי הייתי מציע לחפש כמה עובדות אמיתיות על העניין..

...ואז כל אחד יחליט לעצמו.

אלן א.

נוכחו: יענקל מ', איבן ל', הרי ל', מכאל ד', אירית ב"ח, יוסי כ', גדי ע',
מכאל כ', ג'נט ג', ברוך כ'.

- (1) שתיה לחיים לכבוד ברוך: הוחלט ברוב קולות שהיה תענוג לעבוד עם ברוך.
- (2) נמסר על חתימת ההסכם הראשוני עם כור - מזל טוב! וחן חן לחברים על המאמץ המיוחד שהשקיעו בשבועות האחרונים.
- (3) בריכות דגים:
ההצעה: להכנס לשותפות על המכסות שלנו עם כפר בלום. מרכז המשק ימשיך את הברורים.
- (4) חיבור למחשב גליל עליון בקרית שמונה - M-38:
מאפשר מידע שוטף ורצוף על הנעשה במערכת המשקית, ובעקבות המידע, גם שליטה. נשמור על האופציה של הקו ונשקול אם ואיך אפשר לשלב פעילות של ה-38 עם ה-34 שלנו. נבדוק שכירה של מסוף ל-38 כדי לבדוק צורך ופעילות. המשך הטיפול בידי יוסי, מייקל ושולמית.
- (5) הכשרה מקצועית בהזרעה מלאכותית בצרפת (בהשתתפות ג'רמי וישראל אבידור)
בחודש פברואר יתקיים בצרפת קורס יסודי להכשרה בנושא הזרעה מלאכותית בצאן. למדינה הוקצבו 2 מקומות. הוצע לכפר הנשיא שנשלח חבר לאור העובדה שאנחנו נמצאים בתהליך פתוח העדר, ולרשותנו אילנים מובחרים מגרמניה שיאפשר לנו גם מכירת הזרע לעדרים אחרים בארץ.
הוצע שישראל אבידור, החוזר הביתה מפעילות תנועתית בחודש יולי, יצא להכשרה זו לששה שבועות בצרפת, בהיותו אמור להצטרף לענף הצאן.
ועדת המשק החליטה שישראל יצא להכשרה זו ע"ח המשק כדי להבטיח עצמאות בכוונו פעולה בעתיד.
הוטל על מרכז המשק לשחרר את ישראל מפעילותו בתנועה לתקופה זו.

דו"ח משיבות ועדת כח-אדם : 2/11/82 ; 23/11/82 ; 29/11/82

נכחו: ג'קי ע', מכאל ד', אפרים מ', ברוס ו', לס ג', לאה כ', אירית ב"ח, רות ג', איבן ל', יוסי כ'.

- (1) ברוס ו'טהם : אושר שברוס יצא להכשרה ליומיים במפעל ליד כרמיאל כדי לקבל הכשרה בריתון מיוחד.
 - (2) אדי נמנוב : אדי התחיל לעבוד כמחסנאי בווסטר.
 - (3) תמיר שפרונג : סוכם שתמיר יעבוד בחולה.
 - (4) אלדד קולינס : סוכם שאלדד יעבוד בחולה.
 - (5) איתמר עדר : סוכם שאיתמר יעבוד כמספר 2 של אנג'י ק' בפרדס.
 - (6) גיורא ש' : סוכם שלאחר סיום 6 שבועות בשטיפת כלים, גיורא יתחיל לעבוד עם שמעון באקונומיה.
 - (7) רמי גולן : סוכם שרמי יעבוד בחולה כאחראי להשקיה בעונה הקרובה.
 - (8) נורברט כהן : סוכם על החלפתו בעבודה לשלושה חודשים, ואולי יותר. (בנוכחות נורברט).
 - (9) הנהלת חשבונות : סוכם על כניסתה למערכת של גוסטי, כדי לאפשר לגרשי לקבל חלק מעבודתה של אסתי, ושחרורו החלקי של מופתי מפברואר, כאשר יוחלף ע"י רימונד ס'.
 - (10) אילן המאירי : אילן מבקש להכנס למסגריה. סוכם שאיבן יבדוק את נושא הצוות במסגריה בצורה כוללת וידווח לוועדה.
 - (11) קלמן לחוביץ : הוטל על איבן, יוסי כ' ומכאל ד' לשוחח עם קלמן כדי לבחון אפשרות של חזרתו לעבודה במפעל. ינוהל מו"מ עם צה"ל על שחרורו.
 - (12) ישיבות הועדה : הוחלט לנסות לכנס את הועדה בימי שני. (הישיבה הבאה: יום ב' 10/1/83).
 - (13) סדור עבודה : החלטתו של ג'קי כסדרן עבודה: סוכם להמליץ בפני ועדת ההצעות שג'קי, בהסכמתו, ימשיך כסדרן העבודה עד לתאריך 1/4/83.
- היות ושמו של ברוס מופיע זה מספר שנים כהצעה לסדרן עבודה, וקיים גם החלטת האסיפה בניהון, הוטל על איבן להכין הצעה מפורטת לגבי דרך שחרורו של ברוס מהמסגריה.

דו"ח משיבת המזכירות - 2/1/1983

ג'ו ר'	שוש ס'	נוכחים:
מכאל ד'	אמנון ה'	
אירית ב"ח	מופתי ל'	
	עופרה מ'	

- (1) פנייה מועדת הגיל הרך - מסירת שבת של אמהות מניקות: (בהשתתפות דליה ב')
סוכם: אמהות תשתחררנה ממסירת שבת עד לתקופה של 9 חדשים אחרי הלידה, כאשר הן מתחילות לעבוד יום מלא.
- (2) סגירת חדר האוכל לערב:
המזכירות מודיעה כי אין לסגר את חדר האוכל מכל סיבה שהיא בלי תאום מראש עם המזכירה.
- (3) רכישת מכונת הסרטה 16 מ"מ: (בהשתתפות צבי ק')
לאחר הסבר מפי צבי, סוכם לרכוש מכונת הסרטה חדשה של 16 מ"מ ושני מקולים מתאימים, ולא לרכוש מכונה של 35 מ"מ בגלל אי התאמתה לתנאים שלנו.
- (4) ועדת התחבורה: (בהשתתפות אילן ה' ואדי נ')
המזכירות ממליצה לאסיפה לקבל הצעת ועדת התחבורה שחבר הלוקה רכב ללא אשור סדרן התחבורה או מחליפו, תישלל ממנו זכות נהיגה ברכב לשמוש פרטי לחודש ימים. זכות ערעור בפני המזכירות תשמר לחבר. השלילה תחול מיד עם הודעת הסדרן.
- (5) נסיעה לחו"ל של בריאן והלרי: (בהשתתפות הלרי)
המזכירות רואה הצדקה בבקשת משפחת קפלן להקדים את הנסיעה שלהם בשנה אחת, ותבקש לשם כך הקדמת תקציב לנסיעה אחת ע"ח השנה הבאה. הפנייה אושרה.
- (6) בקשת משפ' ניימרק: (בהשתתפות דיאן)
אושרה למשפ' ניימרק חוספת של שבועיים שהות בחו"ל לנסיעה הרגילה שלהם. השבועיים ייחשבו בתור נסיעה מיוחדת לשם השתתפות בנושאי יגאל ולאורה.